

RUDYARD KIPLING
Kral Olacak Adam

ÇEVİRİ: ZEYNEP AVCI

RUDYARD KIPLING
KRAL OLACAK ADAM

Can Klasik

Kral Olacak Adam, Rudyard Kipling

İngilizce aslından çeviren: Zeynep Avcı

The Man Who Would Be King

İlk baskı: *The Phantom Rickshaw and Other Eerie Tales*, A.H. Wheeler & Co., 1888

Bu çeviride kaynak alınan baskı: Penguin Classics, 2001

© 2022, Can Sanat Yayınları A.Ş.

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

1. basım: Nisan 2022, İstanbul

Bu kitabın 1. baskısı 5 000 adet yapılmıştır.

Dizi editörü: Ayça Sezen

Editör: Cansu Varol İzmirli

Düzeltili: Mert Tokur

Mizanpaj: Emin Petek

Sanat yönetmeni: Utku Lomlu / Lom Creative (www.lom.com.tr)

Kapak illüstrasyonu: Güzde Başkent

Baskı ve cilt: Arı Matbaası

Davutpaşa Cad. Emintaş Kâzım Dinçol San. Sit. No: 81/39,

Topkapı, İstanbul

Sertifika No: 44009

ISBN 978-975-07-5680-1

CAN SANAT YAYINLARI

YAPIM VE DAĞITIM TİCARET VE SANAYİ A.Ş.

Maslak Mah. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza Giz, No: 9/25 Sarıyer/İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 / 252 59 88 / 252 59 89 Faks: (0212) 252 72 33

canyayinlari.com

canyayinlari.com/9789750756801

Sertifika No: 43514

RUDYARD KIPLING
KRAL OLACAK
ADAM

ÖYKÜ

İngilizce aslından çeviren

Zeynep Avcı

♥can

RUDYARD KIPLING, 1865'te Mumbai'de doğdu. Babası John Lockwood Kipling sanatçı ve bir güzel sanatlar okulunda eğitimciydi. Üç teyzesinden ikisi dönemin ünlü ressamlarıyla, biri de sonraları başbakan olacak Stanley Baldwin'le evlendi. Saygıdeğer bir aileye mensup olsa da Kipling'in mutlu bir çocukluk geçirmedığı söylenir: Altı yaşındayken, İngiliz eğitimi alması için Hindistan'dan ayrılıp İngiltere'de bir koruyucu aileye bırakılır. *Baa Baa Black Sheep*'te (Mee Mee Kara Koyun) burada kaldığı tatsız geçen beş yıldan izler bulunur. Devon'da bir yatılı okula kaydolup okul gazetesine yazmasıyla kariyeri başlamış olur. 1882'de Hindistan'a döner, yerel gazetede muhabirlik işi bulur ve sıkça seyahat etme fırsatı yakalar. 1880'lerin sonuna gelindiğinde bilinen bir yazar olarak Londra'ya geri döner. 1907'de Nobel Edebiyat Ödülü'ne layık görülür. İki defa da şövalyelik unvanına layık görülen Kipling, unvanı kabul etmez. Çocuk edebiyatına da önemli eserler kazandıran yazarın *Cengel Kitabı* ve Maugli karakteri klasikleşir. Hayatını kaybettiği 1936 yılına kadar Londra'da yaşamaya devam eder.

ZEYNEP AVCI, 1947'de doğdu. ODTÜ'de İdari Bilimler ve İÜ'de Sosyoloji okudu. 1966-1975 yılları arasında *Cumhuriyet*, *Yeni İstanbul*, *Hürriyet*, *Kelebek*, *Milliyet* gazetelerinde, Sipa Press ajansında çeşitli görevler üstlendi. *Kötü Bir Yaratık* (1983), *Ahşap Köşkün Hanımefendisi* (1986), *Aşk Meleğinin İşleri* (1998) adlı öykü kitapları, *Bir Kadının Güncesinden Sayfalar* (1989) adlı bir deneme kitabı bulunan Avcı'nın *Abelard ve Heloise* adlı oyun çevirisi Avni Dilligil En İyi Çeviri Ödülü'ne değer görüldü.

İçindekiler

Kral Olacak Adam.....	11
Morrowbie Jukes'un Tuhaf Gezintisi.....	59
Kendi Gerçek Hayalet Hikâyem.....	89
Yüzlerce Kederin Kapısı	101

KRAL OLACAK ADAM

“İnsanın kıymeti bilinecekse bir prensle kardeş, bir dilenciyle arkadaş olunabilir.”¹

Yukarıda sözü edilen bu yasa² hayatta düzgün bir davranış olarak görülebilir, uygulanması ise pek zordur. Her ikimizin de karşısındakinin kıymet bilip bilmediğini kestirmesini engelleyen koşullar altındayken, bir dilenciyle tekrar tekrar arkadaşlık etmişliğim var. Bir zamanlar krallığa gerçekten layık biriyle az kalsın akraba olmak üzereyken bir krallık mirasına, –yani ordusuna, mahkemelerine, gelirlerine, siyasetine, bunların hepsine– sahip olabileceğim vaat edilmiş olsa bile, hâlâ bir prensle kardeşlik edebilirim. Oysa bugün kralımın ölmüş olmasından fena halde korkuyorum ve eğer bir taht peşindeysen, gidip onu kendi başıma ele geçirmem gerekiyor.

Her şey Ajmer’den Mhar’a giden yolda, bir trende başladı. Bütçe kısıntısı nedeniyle lüks mevkinin yarı fiyatındaki ikinci mevkide bile değil, gerçekten pek feci olan orta mevkide yolculuk etme zorunluluğu doğmuştu.

1. Kipling’in kendi şiiri “Banquet Night”tan (Ziyafet Gecesi). (Y.N.)

2. Masonluk kuralları kastediliyor. (Y.N.)

Orta mevki vagonlarda yastık yoktur ve yolcular uzun yolculukları nahoş bir duruma dönüştüren Avrasyalıların ya da yerlilerin dolduğu orta sınıftan; ya da kafaları iyi olsa da insanı eğlendiren serserilerden ibarettir. Orta mevkidekiler büfelerden alışveriş yapmazlar. Yiyeceklerini çıkınlarda, çömlerlede taşır, yerel satıcılardan tatlı alır, yol kenarlarında buldukları suları içerler. Bu yüzden de sıcak havalarda vagonlardan orta mevki yolcularının cesetleri çıkar ve hava nasıl olursa olsun orta mevkidekiler hep hor görülür.

Nasırabad'a vardığımızda kısa kollu gömlek giymiş iriyarı bir bey girip orta mevki yolcularının âdeti olduğu üzere sohbet etmeye başlayana kadar içinde olduğum vagon boştu. O da benim gibi gezgin, avare biriydi ama tecrübeleriyle edindiği bir viski merakı vardı. Gördüğü, yaptığı şeylerden, imparatorluğun sınırlarının uzandığı kuş uçmaz kervan geçmez yerlerden, birkaç günlük yiyecek için hayatını tehlikeye attığı maceralardan söz ediyordu. "Hindistan sen, ben gibi ertesi günün rızkını nasıl edineceğini ancak kargalar kadar bilen adamlarla dolu olsaydı bu toprakların verimliliği yetmiş milyon değil yedi yüz milyon hasılat getirirdi," derken ben de konuşmasını izliyorum, kendimi onunla hemfikir olmaya pek hevesli hissediyordum. Siyasetten söz ettik, tabii ki her şeyi tepetaklak gören serserilik siyasetiydi konumuz ve derken söz posta hizmetlerine geldi; çünkü dostum bir sonraki istasyondan batıya, Bombay'dan Mhow'a uzanan hat üzerindeki aktarma noktasının bulunduğu Ajmer'e telgraf çekmek istiyordu. Dostumun cebinde sekiz *anna*'dan¹ başka para yoktu, onu da akşam yemeğine ayırmıştı; benimse sözünü ettiğim bütçe kısıntısı nedeniyle hiç param yoktu. Da-

1. İngiliz işgali altındaki Hindistan'da kullanılmış madeni para. Bir rupinin on altıda birine karşılık gelir. (Ç.N.)

hası, muhasebeyle ilişki kurmayı sürdürmem gerekse bile posta hizmetlerinin olmadığı, ıssız bir yere gidiyordum. Bu yüzden zaten ona yardımcı olamazdım.

Dostum, “İstasyon müdürünü tehdit edip telgrafi veresiye göndermesini sağlayabiliriz,” dedi, “ama bu yüzden seni de beni de soruşturabilirler; oysa bugünlerde yeterince dert var başımda. Birkaç gün sonra aynı trenle döneceğini söylemiştin, değil mi?”

“On gün sonra,” dedim.

“Şunu sekiz yapamaz mısınız?” dedi. “Benim işim çok acil.”

“İşine gelirse on gün içinde senin şu telgrafi yollayabilirim,” dedim.

“Şimdi düşündüm de telgrafın eline geçeceğine güvenemiyorum. O böyledir işte. Ayın 23’ünde Bombay’a gitmek için Delhi’den ayrılacak. Yani 23’ü gecesi Ajmer’den geçecek.”

“Ama ben Büyük Hint Çölü’ne gidiyorum,” diye açıkladım.

“Güzel ve çok iyi,” dedi. “Jodhpur’a gitmek için Marwar Junction’da tren değiştireceksin, başka çaren yok; o ise 24’ü sabahın erken saatlerinde Bombay Postası’yla Marwar Junction’da olacak. O saatlerde Marwar Junction’da olabilir misin? Senin için bir sakınca yaratmaz çünkü bir *Backwoodsman*¹ muhabiri gibi dolaşırsa insanın Orta Hindistan eyaletlerinde ufak tefek avantajlar bulabileceğini iyi biliyorum.”

“Sen öyle dalaverelere bulaştın mı hiç?” diye sordum.

“Defalarca, ama oranın yerlileri senin kim olduğunu keşfedince bir bakmışsın daha bıçağını onlara saplamaya fırsat bulamadan seni kaptıkları gibi sınıra götürüyorlar.

1. Kipling’in kariyerinin ilk yıllarında muhabirlik yaptığı, Hindistan’ın en eski İngilizce gazetelerinden *The Pioneer* yerine kullandığı sahte isim. (Y.N.)

Gelelim benim ahbaba. Ona haber ulaştırıp başıma neler geldiğini bildirmem şart yoksa nereye gideceğini bilemez. Onu Marwar Junction'da yakalamak üzere Orta Hindistan'dan tam zamanında yola çıkıp ona 'Bir haftalığına güneye gitti,' diyebilirsene bana büyük bir iyilik yapmış olursun. Ne demek istediğini anlayacaktır o. Kızıl sakallı, iriyarı bir adamdır, yaman herifin tekidir doğrusu. İkinci mevki kompartımanlardan birinde, etrafında valizleriyle bir beyefendi gibi uyurken bulursun onu. Hiç çekinme. Pencereyi indirip 'Bir haftalığına güneye gitti,' dersene meseleyi anlayacaktır. Oralarda iki gün oyalanmana bakar bu iş. Batıya giden bir yabancı olarak bunu yapmanı rica ediyorum," diyerek isteğinin altını bir kez daha çizdi.

"Sen ne taraftan geldin?" diye sordum.

"Doğudan," dedi, "umarım hem biraderlik adına hem kendi ananın ve benimkinin hatırına bu mesajı ona iletebilirsin."¹

İngiliz erkekleri genellikle annelerinin hatırı için bir şey istenmesine alışık değildir ama sonradan ortaya çıkacak bazı nedenlerden ötürü, kabul etmekte sakınca görmedim.

"Ufak tefek bir şey değildir bu istediğim," dedi, "işte bu yüzden bunu senin yapmanı rica ediyorum ve artık yapacağın konusunda sana güvenebileceğimi biliyorum. Marwar Junction'da bir ikinci mevki kompartımanı, içinde uyuyan kızıl saçlı bir adam. Tabii ki unutmazsın. Ben artık bir sonraki istasyonda ineceğim ve o gelene ya da istediğim şeyi gönderene kadar orada kalmak zorundayım."

"Onu yakalarsam mesajını iletteceğim," dedim, "ayrıca hem senin anan hem de benim anam hatırına sana bir tavsiyede bulunacağım. Orta Hindistan eyaletlerin-

1. "Batıya giden..." "Doğudan gelen..." "Annemin hatırı için..." ifadelerine, üçüncü derece masonluk ritüeline gönderme yapılıyor. (Y.N.)

de *Backwoodsman* muhabiri gibi dolaşmaya kalkma sakın. Gerçeği buralarda dolaşiyor; dolayısıyla başına dert açılabilir.”

Sadece, “Teşekkür ederim,” dedi, “peki o domuz ne zaman gitmiş olur? İşimi bozduğu için açlıktan ölmeye niyetim yok. Buralarda Degumber racasını yakalayıp babasının dul eşi konusunda onu kısıtırmaya niyetliyim.”

“Babasının dul eşine ne yapmış ki?”

“Onu kırmızı biberle doldurup bir kırıştan sallandırarak öbür dünyaya yollamış. Bunu bizzat ben keşfettim ve bu konuda sus payı almak için devlete başvurabilecek tek kişi yine benim. Oraları yağmalamaya gittiğimde Chortumna’da yaptıkları gibi beni de zehirlemeye çalışacaklar. Ama sen Marwar Junction’da o adama mesajımı iletceksin, değil mi?”

Küçük bir istasyonda trenden indi ve ben de düşüncelere daldım. Gazete muhabiriymiş gibi dolaşıp şantaj yaparak küçük yerel yönetimlerin kanını emen adamların varlığını kim bilir kaç kez duymuştum ama o cinsten biriyle hiç karşılaşmamıştım. Zorlu bir hayat sürüyorlar ve genellikle ansızın ölüp gidiyorlardı. Yerel yönetimlerin kendilerine özgü çalışmalarını teşhir edebilecek olan İngiliz gazetelerinden ödleri koptuğu için, ya muhabirleri şampanyaya boğmak için ellerinden geleni yapıyor ya da dört atlı faytonlara bindirip hem akıllarından hem de bölgelerinden uzaklaştırıyorlardı. Zulüm ve suç makul sınırlar içinde kaldığı, yönetici sarhoş, uyuşturucu müptelası olmadığı ya da yılın bir başından ötekine kadar ölmediği sürece yerel yönetimlerin iç işlerinin kimsenin zerrece umurunda olmadığını anlamıyorlardı. Yerel yönetimler gözü okşayan manzaralar, kaplanlar, inanılması güç hikâyeler üretsinler diye takdiri ilahi tarafından yaratılmıştı. Dünyanın karanlık köşeleriydi bunlar, akla hayale sığmayan gaddarlıklarla doluydu, bir yandan demir-

yollarına, telgraf sistemine bağlanırken öte yandan Harun Reşid zamanıyla ilişkiydi. Trenden indikten sonra çeşitli meliklerle, emirlerle iş görüşmeleri yaptım ve o sekiz gün içinde hayatın türlü cilveleriyle karşılaştım. Bazen entari giyip kristal bardaklardan içip, gümüş tabaklardan yiyerek prenslerle, siyasetçilerle bağdaş kurup oturdum. Bazen de yerlerde yattım, önümdeki tasta ne bulduysam onu yedim, susuzluğumu akarsulardan giderdim, hizmetkârımla aynı kilimin üstünde uyudum. Hepsi bir günlük çalışma süresinde olup bitti.

Derken söz verdiğim gibi gereken zamanda Büyük Hint Çölü'ne doğru yola çıktım ve gece postası beni yerel yönetimlerin idaresinde Jodhpur'a giden küçük, sevimli, düzensiz trenlerin geçtiği Marwar Junction'a ulaştırdı. Delhi'den Bombay'a giden posta treni Marwar'da kısa bir duraklama yapar. Ben istasyona girdiğimde henüz geliyordu ve koşup vagonlara ulaşmak için çok az zamanım vardı. Trende sadece bir tane ikinci mevki kompartımanı vardı. Pencereyi indirip trenin halısıyla kısmen örtünmüş, göz alıcı kızıl sakalları olan adama baktım. Aradığım adam buydu, derin uykundaydı; sırtını hafifçe dürttüm. Homurdanarak uyanınca lambaların ışığında suratını gördüm. Kocaman, ışıltılı bir surattı.

"Yine mi biletler?" dedi.

"Hayır," dedim. "Onun bir haftalığına güneye gittiğini söylemek için buradayım. Bir haftalığına güneye gitti!"

Tren hareket etmeye başlamıştı. Adam gözlerini ovuşturdu. "Bir haftalığına güneye gitti," diye tekrarladı. "Tam da ona yakışan bir küstahlık. Sana bir şey vereceğimi söyledi mi? Zira vermeyeceğim."

"Söylemedi," dedim ve trenden atladıktan sonra kırımızı ışıklarının karanlığın içinde kaybolmasını izledim. Sonra kendi trenime bindim, bu sefer orta mevki vagonunda değildim ve uykuya daldım.

Adam bana bir rupi verseydi bu epeyce ilginç vakanın anısı olarak saklayacaktım. Ama aldığım tek ödül görevimi yerine getirmiş olmanın vicdan rahatlığı oldu.

Sonradan düşündüm de, Orta Hindistan ya da Güney Rajputana benzeri, fare kapanından farksız eyaletlerde bu dostlarım gibi iki beyefendi bir araya gelip gazete muhabirleri kimliğinde böbürlenerek dolaşabilirlerdi; dolaşırlardı da ve böylece başlarını fena halde belaya sokabilirlerdi. Bu yüzden onları sınır dışı etmek isteyebilecek kişilere kendilerini etraflıca tarif etmek için hafızamı zorlayarak epeyce uğraştım ve bunu başardım, daha sonra onların Degumber sınırlarına gönderildiği haberini aldım.

Sonra saygıdeğer biri olarak, gazetenin yayımlanması için sürüp giden gündelik işler dışında soylularla ya da vakalarla ilgili hiçbir şeyin yaşanmadığı işime döndüm. Öyle anlaşılıyor ki, gazete ofisi akla gelebilecek her türden insanı cezbeden bir yerdir, bu da ortamda disiplin sağlanmasını engeller. Haremlerden kadın kurtarma gönüllüsü bazı hanımlar gelip ulaştırılması zor bir yerin varoşlarında verilen ödülü anlatması için yazışları müdürüne işini gücünü bıraksın diye yalvarırlar; komuta mevkilerine yükseltilmeyen bazı albaylar oturup tayin edilmekte kıdemün üstünlüğü üzerine on, on iki ya da yirmi dört kararname maddesinin özetini yaparlar; misyonerler yazışlarının himayesi altındaki kardeş misyonun mutat tacizlerinden ve küfürlerinden kaçınmalarına neden izin verilmediğini bilmek isterler; başları dertte olan tiyatro kumpanyaları toplanıp ilanlarının parasını bulamadıklarını ama Yeni Zelanda'dan ya da Tahiti'den döndüklerinde faiziyle ödeyeceklerini açıklamaya uğraşırlar; tavan yelpazesi makinesi, vagon birleştirici, kırılmayan kılıç, araba dingili mucitleri ceplerinde icatlarının özellik listesiyle saatlerce vaktimizi alırlar; çay firmaları gelip ellerin-

de dolmakalemleriyle prospektüslerini ayrıntısıyla anlatmaya girişirler; balo komitelerinin sekreterleri son dans etkinliklerinin daha iyi vurgulanması gerektiği konusunda yaygara yaparlar; tuhaf hanımlar giysilerini hışırdatarak içeri girip sanki bu da yazışları müdürünün görevlerinden biriymiş gibi, “Derhal yüz adet hanımlara özgü kartvizit bastırmak istiyorum,” derler ve Grand Trunk Yolu’na¹ ayak basmış hovarda kabadayılardan her biri düzeltmen olarak iş istemeyi kendine görev bilir. Ve telefonlar gün boyunca deli gibi çalar, kıtada krallar öldürülür, imparatorlar, “Sen de onlardan birisin,” derler, Bay Gladstone² Britanya sömürgelerine fırça atıp durur, ufacık, esmer oğlanlar yorgun arılar gibi, “*Kaa-pi chaya-yeh!*” (Yazı isteriz) diye inildiler ve gazetenin çoğu bölümü Modred’in³ kalkanı kadar boştur.

Ama bunlar yılın eğlenceli kısmında olur. Önümüzde ise kimsenin kapımızı çalmayacağı altı ay var; termometreler santim santim yukarı tırmanır, ofislerimiz okuma lambasının ışığından biraz daha fazla aydınlatılır, baskı makineleri dokunulmayacak kadar kızgın olur ve hiç kimse kış merkezlerindeki cazip programlar ya da ölüm haberlerinden başka bir şey yazmaz. Derken telefon çınlayan bir felaket habercisi olur, çünkü yakından tanıdığınız kadınların ve erkeklerin ani ölümlerini haber

1. Orta Asya’yı Hindistan bölgesine bağlayan bu yol Asya’nın en eski ve en uzun anayollarından biridir. En az 2.500 yıldır kullanılan yol Bangladeş, Pakistan, Afganistan ve Hindistan’dan geçer. (Ç.N.)

2. 1809-1898 yılları arasında yaşamış, Birleşik Krallık’ın liberal başbakanı. Kipling ondan öylesine nefret edermiş ki aşağılayıcı bir şekilde sadece “Bay” diye söz edermiş. (Ç.N.)

3. Kral Arthur efsanesinde yer alan bir karakter. Kral Arthur’a karşı savaşan ve Arthur’u ölümcül şekilde yaraladıktan sonra ölen bir hain olarak bilinir. Burada kahramanca dövüşmediği için kalkanında hiçbir iz bulunmaması hatırlatılıyor. (Ç.N.)

verir; can acıtan sıcak gövdenizi giysi gibi sararken oturup yazarsınız: “Khuda Janta Han bölgesinde hastalıklar da hafif bir artış olduğu bildirildi. Münferit vakalardan ibaret olan bu salgın bölge yetkililerinin etkili önemleri sayesinde sonlandırılmak üzere. Bu arada falancanın ölümünü üzüntüyle bildiririz, vs.”

Derken hastalık gerçekten patlar ama ne kadar az kayıt altına alınır, ne kadar az haber yapılırsa abonelerin huzuru açısından o kadar isabetli olur. Oysa imparatorlar ve krallar eskiden olduğu kadar bencilce kendilerini eğlendirmeyi sürdürürler, şefimizse gündelik bir gazetenin gerçekten yirmi dört saatte bir çıkması gerektiğini düşünür ve kış merkezlerindeki insanlar eğlencelerinin orta yerinde “Aman Tanrım! Bu gazete neden ışık saçmaz ki? Eminim buralarda birçok şey olup bitiyor..” derler.

Nasıl ayın karanlık yüzünü kestiremezseniz, reklama da dedikleri gibi, “denemeden değerini bilemezsiniz.”

İşte o mevsimdeydik ve o son derece fena geçen mevsimde Londra gazetelerinin geleneği sürdürülerek haftanın son nüshası cumartesi gecesi yani pazar sabahı basılmaya başladı. Bu büyük bir avantajdı çünkü gazete baskıya girdikten sonra şafak sökerken yarım saat süresince termometre otuz beş dereceden yirmi sekiz dereceye düşüyor, bu serinlikte (bunun için dualar etmemişseniz yirmi sekiz derecede çimlerin ne kadar serin olduğunu asla tahmin edemezsiniz) yorgun bir adam sıcak onu uyandırmadan önce güzel bir uyku çekebilir.

Bir cumartesi gecesi gazeteyi baskıya tek başıma vermek gibi pek hoş bir görevim vardı. Dünyanın öteki ucunda bir kral, bir saraylı, bir odalık ya da koca bir cemaat ölecek ya da yeni bir anayasa benimsenecek veya önemli bir şey yapılacaktı; bu yüzden de gelecek telgrafı değerlendirmek için gazete mümkün olan son dakikaya

Kral Olacak Adam, İngiliz edebiyatının okurda belki de en çok heyecan uyandıran hikâye anlatıcısı Kipling'in en tuhaf, en esrarengiz, ama bir o kadar da cümbüşlü dört öyküsünü bir araya getiriyor. Öyküler alışılmış hayalet hikâyelerinden fazlasını sunuyor: Okuru dönem Hindistan'ının kalabalık tren istasyonlarından alıp baharat kokulu sokaklarına, bilinmedik Afgan kasabalarından ölülerin yaşadığı gizemli kumsallara götürüyor. Bu inanılması güç öğelerle dolu öyküleri neredeyse dokunulacak kadar gerçek kılansa, Kipling'in ömrünün büyük kısmını geçirdiği Hindistan'ı deyim yerindeyse avuncunun içi gibi bilmesi ve bunu eserlerine ustalıklarla yansıtması.

#kısaklasikler #ingilizklasikleri #hindistanyolculuğu #hayalet hikayeleri
#ölülerdiyarı #afyon

Kapak illüstrasyonu: Gözde Başkent

 can

canyayinlari.com | [f](#) | [i](#) | [t](#) | [canyayinlari](#)

öykü

ISBN 978-975-07-5680-3

9 789750 756801